

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 210.

Femte Session.

64de Møde.

Lørdagen den 12te Januar.

(Forts.)

Premierministeren: Jeg udslo mig ikke særligt over den omhandlede § 26, fordi jeg ikke kunde tillægge den nogen saa stor practiff Vigtighed, som enkelte Talere, der have yttret sig om den, og jeg kan isærbeleshed ikke være enig med den næstsidste Taler, naar han antager, at det naturligste og rigtigste Princip var, at alle de Statter, som kunne behøves til Fællesudgifterne, skulle være fælles Statter. Jeg har forhen udtalt mig om, hvorledes jeg finder det naturligt og gavnligt, at Tolden, og i Forbindelsen med den, efter det Forhold, hvori den staaer dertil, Brændevinsafgiften, bliver fælles, og at der ogsaa er enkelte mindre Indtægter, der kunne være fælles, men at jeg derimod vil finde det urigtigt, at de øvrige Afgifter skulle være fælles; thi deels medføre de forskjellige Landsdeles forskellige Forhold, at man ikke kan lægge een Skattebasis til Grund for dem, og deels ville selv de Statter, der som personlige Statter kunne erklæres for fælles, dog efter de forskellige Forhold og efter den forskellige Maade, hvorpaa de ereqveres, bringe et meget ulige Resultat, saa at man ikke med Rette kunde sige, at den ene Landsdeel fyldstgjorde en ligesaa stor Dvotadeel af sine Forpligtelser ved at betale denne Skat, som den anden gjorde derved. Skjøndt jeg saaledes ikke antager det Princip, hvorfra man gaar ud for at forsøgte Vigtigheden af § 26, for et velbegrundet, og jeg heller ikke kan ansee Sagen for at have nogen saa stor practiff Vigtighed, saa kan jeg ikke nægte, at der efter min Mening savnes tilstrækkelig Grund til at lade denne Paragraph blive, da den gjør For-

holdet klarere, end det ellers vide være, og da den indeholder, som netop de Foredrag, der her ere holdte, vise, en Beroligelse endog for adskillige af det ærede Things Medlemmer, og som vist endnu mere maatte være fornøden med Hensyn til det øvrige Folk.

Da Ingen mere begjærede Ordet, sked man til Afstemning, hvorved

1) Udvalgets Forslag:

I § 25 forandres „de 2“ til „det.“
vedtoges med 61 Stemmer, mod 4.

2) Udvalgets Forslag:

I samme Paragraph udgaaer „særegne“.
vedtoges med 64 Stemmer mod 6.

3) Udvalgets Forslag:

Til samme Paragraph føies som Slutning: Udkastets § 27.
vedtoges eenstemmigt med 72 Stemmer.

4) Lovudkastets § 25 med de vedtagne Forandringer, saalydende:

Paa hver ordentlig Rigsdag, strax efterat samme er sat, fremlægges Forslag til Finantsloven for det følgende Finantsaar, indeholdende et Overslag over Kongerigets Indtægter og Udgifter.

Finantsforslaget behandles først i Folkethinget.

Forinden Finantsloven er vedtagen, maae Statterne ei opkræves. Ingen Udgift maa afholdes, som ikke har Hjemmel i samme.
vedtoges eenstemmigt med 68 Stemmer.

5) Lovudkastets § 26, saalydende:

Kongerigets særegne Indtægter ere alle,